

[Socialministeren.]

lovens § 13, Stk. 1, omhandlede Indtægtsgrænser og Intervalbeløb forhøjes, ændres fra 20 til 25 pCt.

Om de økonomiske Virkninger af de ændrede Pristalsreguleringsbestemmelser skal jeg oplyse, at Arbejdsdirektoratet har anslaaet, at Arbejdsløshedskassernes Merudgifter for April Kvartal 1940 efter Reguleringen pr. 1. April 1940 vil andrage i alt ca. 2,3 Mill. Kr., hvoraf 1,15 Mill. Kr. skyldes den foreslaaede Ændring i den procentvise Forhøjelse af Dagpengenes Maksimumsbeløb.

Statens Merudgifter efter den foreslaaede Ændring i Arbejdsløshedslovens § 13 er af Arbejdsdirektoratet beregnet til ca. 315 000 Kr. aarlig, hvoraf en Trediedel refunderes af Kommunerne.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale dette Lovforslag til det høje Folketings velvillige Behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om ekstraordinært Statstilskud til vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser og om midlertidig Lempelse af Reglerne for Aabning af Arbejdsløshedskassernes Fortsættelseskasser.*

Ved § 2 i Lov Nr. 425 af 16. December 1939 blev der givet Hjemmel for at yde ekstraordinært Statstilskud til visse i økonomisk Henseende forholdsvis daarligt stillede Kasser, nemlig saadanne, hvor Medlemmernes gennemsnitlige Aarsfortjeneste i 1938—39 havde udgjort mindre end 3 000 Kr., og hvor den gennemsnitlige Ledighedsprocent i samme Regnskabsaar havde oversteg 20. Af praktiske Grunde satte man Tilskuddets Størrelse i Forhold til de Merudgifter, som de paagældende Kasser i Perioden 1. December 1939 til 31. Marts 1940 vilde paadrage sig ved en Forhøjelse af Understøttelsessatserne i Overensstemmelse med den samtidig ved Lovens § 1 fastsatte ekstraordinære Pristalsregulering af Dagpengenes Maksimumsbeløb for den nævnte Periode.

Da man maa regne med, at der under de nuværende vanskelige Forhold fortsat vil blive stillet betydelige Krav til Arbejdsløshedskasserne, har Regeringen ment at burde forlænge den gældende Tilskudsordning et Kvartal indtil den 30. Juni 1940. I Overensstemmelse hermed foreslaas det i det her omhandlede Forslags § 1, at der for April Kvartal 1940 ydes Kasser, hvor den gennemsnitlige Aarsfortjeneste i 1938—39 har udgjort mindre end 3 000 Kr., og hvor den gennemsnitlige Ledighedsprocent i Tiden fra den 1. Februar 1940

har oversteg 20, et Tilskud svarende til det i den fornævnte Periode fra 1. December 1939 til 31. Marts 1940 ydede Tilskud.

Efter Forslaget er det dog en Betingelse for Ydelsen af Statstilskud i April Kvartal 1940, at vedkommende Kasser fra 1. April 1940 forhøjer Dagpengesatserne til de fra nævnte Dato gældende Maksimumsbeløb, jfr. Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, og Udgifterne til denne Forhøjelse maa Kasserne selv bære.

Efter de af Arbejdsdirektoratet foretagne skønsmæssige Beregninger vil det samlede ekstraordinære Statstilskud for April Kvartal til de paagældende Kasser, hvis Antal vil blive 18, medens det i den foregaaende Periode har været 22, i alt komme til at andrage ca. 2,1 Mill. Kr. Hertil kommer det Beløb af 700 000 Kr., som efter Regelen i Forslagets § 1, Stk. 2, foreslaas stillet til Raadighed for Socialministeren til Fordeling blandt Arbejdsløshedskasser; hvis økonomiske Forhold medfører betydelige Vanskeligheder for Gennemførelse af en Forhøjelse af Understøttelsen i April Kvartal 1940. De samlede Udgifter bliver herefter ca. 2,8 Mill. Kr., hvoraf efter Forslaget en Trediedel skal refunderes af Landets Kommuner.

Jeg skal dernæst omtale Forslagets § 2, hvorefter Socialministeren bemyndiges til for April Kvartal 1940 efter Indstilling af Arbejdsnævnet og efter Samraad med Arbejdsdirektøren, hvor særlige Omstændigheder taler derfor, at dispensere fra de i Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 5 og 6, indeholdte Regler for Aabning af Arbejdsløshedskassernes Fortsættelseskasser. Om Begrundelsen for den her foreslaaede Regel, der navnlig skal kunne finde Anvendelse i Tilfælde, hvor Dageantallet for vedtægtsmæssig Dagpengeunderstøttelse i Hovedforsikringen er forholdsvis stort, tillader jeg mig at henvise til Lovforslagets Bemærkninger.

Jeg skal hermed anbefale ogsaa dette Forslag til det høje Folketings Velvilje og hurtige Behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 119 af 7. Maj 1937 om Forbud mod Overarbejde.*

Loven om Forbud mod Overarbejde, der nu har været gældende i 2½ Aar, nemlig siden den 1. Oktober 1937, blev jo sat ind som et — selvfølgelig i sig selv begrænset — Middel til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Den nuværende Situation giver ikke Anledning til at opgive noget Middel, der kan virke til Mindskelse af Arbejdsløshedens